

?ntrupare

Zorica Latcu

Din slava Ta cereasca Te coboara,
Spre Bethleemul sufletului meu
Si-n staulul smereniei, Fecioara,
Intrand, sa nasti pe unul Dumnezeu.
Sa-L infasori in cantece de slava,
Ca-n scutece subtiri de bumbacel;
Si ca-ntr-o iesle plina de otava,
In pacea Duhului sa-L culci pe El.
Pleca-vor magii, soli din alta zare,
Calauziti de focul alb de stea,
S-aduca nou prinos de inchinare,
La staulul smereniei, Doamna mea.
Ci eu voi pune-n mana lor batrana
Tot aurul cuvantului istet;
Voi fauri din versul meu, Stapana,
In jarul gandului comori de pret.
Caldura rugaciunilor de seara
Va-nfierbanta cadelnitele reci:
Tamaia magilor va arde iara,
Cu fum de proslavire pana-n veci.
Si ca sa fie plina daruirea,
Voi presara in visteria lor,
Cu boabele de smirna grea, iubirea,
Cea fara de prihana si cu dor.
Stiu ca nu-s vrednica, Fecioara,
Sa-ti fiu in noapte acoperamant;
Ci-n mila Ta din ceruri Te coboara,
Sa nasti in duhul meu pe unul Sfant.